

Sygn. akt: III K 312/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2020r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Krawczyk

Sędzia: Sędzia Tomasz Kaszyca

Ławnicy: Joanna Bela, Rafał Sozański, Elżbieta Tkaczyk

Protokolant: Oliwia Marczevska

przy udziale Prokuratora: Anna Krochmalczyk-Sobkowicz

po rozpoznaniu w dniach 8 stycznia 2020r., 26 lutego 2020r. 15 maja 2020r., 3 czerwca 2020r. 27 lipca 2020r., 9 września 2020r., 30 października 2020r. sprawy:

Z. W., syna S. i J. z domu A., ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 czerwca 2019r. we W., działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia ks. I. B. usiłował dokonać jego zabójstwa w ten sposób, że zmierzając bezpośrednio do popełnienia przestępstwa jednokrotnie zadał pokrzywdzonemu cios posiadany przez siebie nożem w okolice klatki piersiowej powodując u ks. I. B. obrażenia w postaci rany klutej tkanek miękkich po stronie lewej klatki piersiowej na wysokości 5 przestrzeni międzyżebrowej o kanale rany o przebiegu zbliżonym do pionowego, zakończonym w jamie brzusznej z krwiakiem przylegającym do wewnętrznej ściany klatki piersiowej i koniuszka serca, obecności płynu w jamie opłucnowej oraz zachyłku tylnym lewego płuca, niedodmy w przylegających do płynu segmentach tylnym płata dolnego płuca lewego, ranę przepony po stronie lewej w okolicy śledziony, przez którą do klatki piersiowej przemieściła się tkanka tłuszczowa jamy brzusznej jak również pasma płynu wokół śledziony, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas powyżej dni siedmiu, przy czym zamierzonego przez siebie celu w postaci zgonu ks. I. B. nie osiągnął z uwagi na pomoc medyczną udzieloną pokrzywdzonemu

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **Z. W.** za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu tj. popełnienia przestępstwa z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k.

i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 §1 k.k.

w zw. z art. 148§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu **Z. W. karę 12 (dwanaście) lat pozbawienia wolności;**

I. na podstawie art. 63 §1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej okres tymczasowego aresztowania od

dnia 10 czerwca 2019r. godz. 7:00 do dnia 27 listopada 2019r., g. 7:00 oraz

od dnia 5 grudnia 2019r. g. 7:00 do dnia 11 sierpnia 2020r., g. 7:00;

II. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek przez zniszczenie dowodu rzeczowego Drz 1297/19 opisanego w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/1876/19/P;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca I. B. dowód rzeczowy Drz 1296/19 opisany w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/1876/19/P;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu Z. W. dowody rzeczowe Drz 1290/19 -1295/19 opisane w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/1876/19/P;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego Z. W. na rzecz oskarżyciela posiłkowego I. B. zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3985,20 zł brutto

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

sędzia Tomasz Krawczyk sędzia Tomasz Kaszyca

Joanna Bela Rafał Sozański Elżbieta Tkaczyk

UZASADNIENIE

Wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30 października 2020r.	Sygnatura akt	III K 312/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	Z. W.	Czyn opisany w części wstępnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony Z. W. w okresie od 1985 r. do 1992r. był klerykiem Wyższego (...). W 1993r. odszedł z zakonu. Po opuszczeniu zakonu początkowo, przebywał w Ł., a następnie zamieszkał w Ł. razem partnerką.</p> <p>Oskarżony Z. W. przyjechał do W. na wiosnę 2019r. W dniu 6 czerwca 2019r. w sklepie militaria.pl przy ul. (...) kupił nóż survivalowy.</p> <p>K. P. w dniu 10 czerwca 2019r. przed godziną godz. 7:00 w bocznym wejściu do K. Najświętszej M. P. na P. przygotowywał narzędzia do prac związanych z remontem K.. Oskarżony Z. W. wszedł do kruchty i zapytał K. P., która jest aktualnie godzina i o której godzinie rozpoczyna się</p>	<ul style="list-style-type: none"> - częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. W. - zeznania pokrzywdzonego I. B. - zeznania świadka G. M. - zeznania świadka A. W. (1) - zeznania świadka T. B. - zeznania świadka A. K. - zeznania świadka K. P. - zeznania świadka R. P. - zeznania świadka W. S. - zeznania świadka M. M. - zeznania świadka A. W. (2) - zeznania świadka R. M. (1) - zeznania świadka R. W. 	<ul style="list-style-type: none"> k. 68-70, 83,554-560, 718v-719 k. 72-76,261-265, 737v-138v k. 32-36, 738v k. 30-31, 739, k. 45-46, 739 k. 42-43, 739v k. 26-28, 740 k. 38-40, 740v-741 k. 240-244, 778 k. 246-251, 778v-779 k. 321-322- 779 k. 522-524, 780 k. 549-551, 780 k. 569-573, 780 k. 254-255, 845v 	

msza, a następnie wyszedł z kościoła i przebywał w jego okolicy.	- zeznania świadka A. V.	k.48-49
	- zeznania świadka Ł. R.	k. 191-193
Kilka minut później oskarżony Z. W. zobaczył, idącego na moście T. ks. I. B.. Oskarżony sądząc, że pokrzywdzony idzie do kościoła na mszę, wyprzedził go, wszedł przed nim kruchty kościoła i czekał na pokrzywdzonego	- zeznania świadka W. P.	k. 1,2-3
zwrócony twarzą do gazetki ściiennej. Kiedy pokrzywdzony ks. I. B. wszedł do kruchty, oskarżony Z. W. odwrócił się, wyjął z kieszeni nóż i zadał nim cios celując w okolice klatki piersiowej pokrzywdzonego	- zeznania świadka Ł. G.	k. 4
powodując u niego w postaci rany klutej tkanek miękkich po stronie lewej klatki piersiowej na wysokości 5 przestrzeni międzybrowowej o kanale rany zbliżonym do pionowego, zakończonym w jamie brzusznej z krwiakiem przylegającym do wewnętrznej ściany klatki piersiowej i koniuszka serca, obecności płynu w jamie opłucnowej oraz schyłku tylnym lewego płuca, niedodmy w przylegających do płynu segmentach tylnym płata dolnego płuca lewego, ranę przepony po stronie lewej w okolicach śledziony, przez którą do klatki piersiowej przemieściła się tkanka tłuszczowa jamy brzusznej jak również pasma	- notatka urzędowa	k. 6-7, 97-99
	- protokół zatrzymania oskarżonego	k. 8 k.10-12
	- protokół zatrzymania rzeczy	k. 20
	- protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego	k. 22-23 k. 24-25
	- protokół oględzin miejsca zdarzenia	k. 61-62
	- płyta z monitoringiem miejskim	k. 100, 225-239 k. 106-107,
	- protokół oględzin sutanny pokrzywdzonego	k. 137 k. 142-153
	- protokół oględzin oskarżonego	k.169
	- protokół użycia testera narkotykowego	k. 179, 367-372 k. 182-183
	- płyta z monitoringu sklepu (...).pl i protokoły oględzin nagrania	k. 204-224 k. 274
	- wstępna opinia sądowo-lekarska	k. 280 k. 281
	- płyta z nagraniem wezwania pogotowia ratunkowego i protokół oględzin nagrania	k. 308 k. 310-320
	- materiały fotograficzne z dokonanych oględzin	k. 737-737v k. 453-471
	- dokumentacja medyczna ks I. B.	k. 780v-781 k. 791v-793v
	- kwestionariusz wywiadu środowiskowego	k. 367-368, 350-335

<p>płynu wokół śledziona, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej siedmiu dni.</p> <p>Następnie ks. I. B. wyszedł na zewnątrz kościoła. Wzywał przechodniów do ujęcia oskarżonego, mówiąc, że został dźgnięty nożem. Oskarżony Z. W. w tym czasie wyszedł z kruchty i próbował oddalić się z miejsca zdarzenia.</p> <p>R. P. usłyszawszy wołanie pokrzywdzonego, zaczął się zbliżać do oskarżonego krzycząc do niego, aby rzucił nóż. Oskarżony wykonał polecenie R. P.. Rzucił nóż na chodnik, uniósł ręce ku górze i oparł je o ścianę kościoła. R. P. przytrzymał oskarżonego oczekując na przyjazd policji. W tym czasie oskarżony nie próbował uciekać i był spokojny. Powiedział do R. P. „może jakiemuś dziecku uratowałem życie, jednego pedofila mniej.”</p> <p>W między czasie przed kościołem pojawił się ks. G. M., który szedł na poranną mszę do kościoła. Pokrzywdzony ks. I. B. usiadł na chodniku i poprosił go o wezwanie karetki pogotowia mówiąc mu, że ujęty przez przechodnia mężczyzna dźgnął go nożem.</p> <p>Oskarżony został zatrzymany przez patrol</p>	<ul style="list-style-type: none"> - protokoły pobrania materiału porównawczego - protokół oględzin nagrania z monitoringu miejskiego - Pismo Wyższego Seminarium Duchownego ojców Franciszkanów - opinia toksykologiczna - protokół pobrania krwi od oskarżonego - Pismo z prowincji (...) - opinia sądowo psychiatryczno psychologiczna -ustna uzupełniająca opinia sądowo psychiatryczno-psychologiczna - opinia z zakresu badań kryminalistycznych - ustna opinia uzupełniająca sądowo lekarska - ustna opinia uzupełniająca sądowo psychiatryczno-psychologiczna - uzupełniająca opinia sądowo lekarska - opinia z badań biologicznych i genetycznych - opinia z zakresu badań mechanoskopijnych 	<p>k. 453-465, 474-500</p> <p>k. 578-583</p>	
--	---	--	--

<p> policii, który przyjechał na miejsce zdarzenia. Chwilę później przyjechała karetka pogotowia. Pokrzywdzonemu udzielono pomocy medycznej, a następnie przewieziono do szpitala. *** Z. W. nie jest ani był chory psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest upośledzony umysłowo jak również nie zachodzą u niego żadne inne zakłócenia czynności psychicznych, które mogłyby mieć wpływ na ocenę jego poczytalności. In tempore criminis oskarżony Z. W. nie miał zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki art. 31 § 1 i 2 k.k. Oskarżony Z. W. był uprzednio karany. </p>			
<p> 1.2. Fakty uznane za nieudowodnione </p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-	-	-	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka A. V. - zeznania świadka Ł. R. - zeznania świadka W. P. - zeznania świadka Ł. G. - notatka urzędowa - protokół zatrzymania oskarżonego - protokół zatrzymania rzeczy - protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego - protokół oględzin miejsca zdarzenia - płyta z monitoringiem miejskim - protokół oględzin sutanny pokrzywdzonego - protokół oględzin oskarżonego - protokół użycia testera narkotykowego 	<p>Ustalając stan faktyczny w zakresie okoliczności i przebiegu zdarzenia z dnia 10 czerwca 2019r. Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Oskarżony przyznał się do zakupu noża, który miał mu posłużyć do ataku na ks. I. B.. Następnie w dniu zdarzenia oczekiwał na pokrzywdzonego w okolicach K. Najświętszej M. P., a gdy go zobaczył wszedł przed nim do K.. Następnie, gdy pokrzywdzony był już w środku zadał mu cios nożem w lewy bok. Potwierdził również, że na prośbę pokrzywdzonego, został zatrzymany przez przechodnia.</p> <p>Powyższa relacja oskarżonego jest w pełni zgodna z zeznaniami samego pokrzywdzonego ks. I. B., który zeznał, że gdy otworzył drzwi do przedsionka</p>	

- płyta z monitoringu sklepu (...).pl i protokoły oględzin nagrania
- wstępna opinia sądowo-lekarska
- płyta z nagraniem wezwania pogotowia ratunkowego i protokół oględzin nagrania
- materiały fotograficzne z dokonanych oględzin
- dokumentacja medyczna ks I. B.
- kwestionariusz wywiadu środowiskowego
- protokoły pobrania materiału porównawczego
- protokół oględzin nagrania z monitoringu miejskiego
- Pismo Wyższego Seminarium Duchownego ojców Franciszkanów
- opinia toksykologiczna
- protokół pobrania krwi od oskarżonego
- Pismo z prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych
- opinia sądowo psychiatryczno psychologiczna
- ustna uzupełniająca opinia sądowo psychiatryczno-psychologiczna
- opinia z zakresu badań kryminalistycznych

kościola oskarżony zadał mu jeden cios w okolice serca. Następnie wybiegł z kościoła wzywając przechodniów do ujęcia oskarżonego. Zeznania pokrzywdzonego uzupełniają się z zeznaniami świadka R. P.. Przyznał on bowiem, że zareagował na prośbę pokrzywdzonego i zatrzymał oskarżonego, który w jego obecności powiedział „może jakiemuś dziecku uratowałem życie, jednego pedofila mniej.” Potwierdził również, że oskarżony trzymał w ręce nóż.

Zeznania pokrzywdzonego ks. I. B. i świadka R. P. są spójne i konsekwentne, a nadto w pełni korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego tworząc wraz z nimi zwarty i szczegółowy obraz wydarzeń, jakie miały miejsce w dniu 10 czerwca 2019r.

Także osobowe dowody przeprowadzone w toku postępowania potwierdzają wiarygodność wyżej opisaney wersji wyjaśnień oskarżonego i zeznań pokrzywdzonego. Świadek G. M. zeznał, że szedł tego dnia na poranną mszę i widział jak pokrzywdzony wchodzi do K., po chwili z niego wybiega krzycząc, że został dźgnięty nożem.

<ul style="list-style-type: none"> - ustna opinia uzupełniająca sądowo lekarska 	<p>Na walor wiarygodności zasługują również zeznania świadków: K. P., A. W. (1), T. B., A. K., W. P., w tym policjantów M. M., W. S. A. W. (2), R. M. (2) oraz osób udzielających pierwszej pomocy pokrzywdzonemu Ł. R. i Ł. G..</p>
<ul style="list-style-type: none"> - ustna opinia uzupełniająca sądowo psychiatryczno-psychologiczna 	<p>Świadkowie relacjonowali, że pokrzywdzony został ugodzony nożem, a także, że jeden z przechodniów zatrzymał napastnika posiadającego przy sobie nóż. Nie budzi również wątpliwości dowód w postaci zeznań świadka R. W. pracownika sklepu (...).pl, który przyznał, że sprzedał oskarżonemu nóż.</p>
<ul style="list-style-type: none"> - uzupełniająca opinia sądowo lekarska 	<p>Taki przebieg zdarzenia opisany przez świadków jak i samego oskarżonego potwierdza zebrany w sprawie materiał dowodowy. Nagranie z monitoringu wskazuje, że oskarżony był na miejscu zdarzenia sam. Na nagraniu oskarżony sposób widoczny wyprzedza</p>
<ul style="list-style-type: none"> - opinia z badań biologicznych i genetycznych 	<p>pokrzywdzonego, aby przed nim wejść do kościoła. Jednocześnie samo wejście oskarżonego do budynku kościoła miało miejsce chwilę przed otwarciem drzwi przez ks. I. B..</p>
<ul style="list-style-type: none"> - opinia z zakresu badań mechanoskopijnych 	<p>Wstępna opinia sądowo lekarska z dnia 10 czerwca 2019r. oraz uzupełniające opinie sądowo lekarskie z dnia 16 sierpnia 2019r.</p>

i 28 sierpnia 2019r. potwierdziły spowodowanie u pokrzywdzonego obrażenia w postaci rany klutej tkanek miękkich po stronie lewej klatki piersiowej na wysokości 5 przestrzeni międzyżebrowej o kanale rany zbliżonym do pionowego, zakończonym w jamie brzusznej z krwiakiem przylegającym do wewnętrznej ściany klatki piersiowej i koniuszka serca, obecności płynu w jamie opłucnowej oraz schyłku tylnym lewego płuca, niedodmy w przylegających do płynu segmentach tylnym płata dolnego płuca lewego, ranę przepony po stronie lewej w okolicach śledziony, przez którą do klatki piersiowej przemieściła się tkanka tłuszczowa jamy brzusznej jak również pasma płynu wokół śledziony, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres powyżej siedmiu dni. Biegły stwierdził, że sposób działania oskarżonego narażał pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu albowiem miejsce w jamie brzusznej do którego penetrowała rana kluta znajduje się w

bezpośrednim sąsiedztwie śledziony, której zranienie spowodowałoby obfite krwawienie, a tym samym stanowiłoby chorobę realnie zagrażającą życiu. W ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie biegły podtrzymał swoje opinie z dnia 10 czerwca 2019r. oraz uzupełniające opinie sądowno lekarskie z dnia 16 sierpnia 2019r. i 28 sierpnia 2019r. oraz wnioski końcowe w niej zawarte.

Zabezpieczony na miejscu zdarzenia nóż, a także sutanna pokrzywdzonego zostały poddane badaniom przez biegłego z zakresu mechanoskopii. Biegły m.in. wskazał, że przecięcie tkaniny sutanny w miejscu stwierdzonej u pokrzywdzonego rany mogło powstać w wyniku jednorazowego wbicia dwusiecznego ostrza noża takiego jak zabezpieczony na miejscu zdarzenia, ciosem kierowanym z góry, w boczną powierzchnię klatki piersiowej, poniżej lewej pachy pokrzywdzonego, przez napastnika stojącego prawdopodobnie naprzeciw lub przy boku pokrzywdzonego. W opinii z zakresu badań kryminalistycznych biegły stwierdził, że na ostrzu zabezpieczonego noża jak i na sutannie pokrzywdzonego znajduje się krew oraz materiał genetyczny pochodzący od

pokrzywdzonego ks. I. B.. Ponadto na kosztach zabezpieczonej od Z. W. stwierdzono krew i materiał genetyczny pochodzący od pokrzywdzonego.

W sprawie została również przeprowadzona opinia sądowo psychiatryczno psychologiczna oskarżonego z dnia 29 lipca 2019r. Biegli rozpoznali u niego osobowość o nieprawidłowych cechach w tym niski wgląd w przeżywane emocje i motywy działań. Biegli wysunęli hipotezę, że działanie oskarżonego opisane w zarzucie wynikało z nagromadzonych emocji odnoszących się do zdarzeń związanych z jego działalnością w K. i konsekwencjami odejścia ze stanu duchownego. Było odwetem za doznawane przez wiele lat rozczarowanie, rozgoryczenie, upokorzenie, poczucie krzywdy, niesprawiedliwość, niezrozumienie. Nie można wykluczyć, że działanie oskarżonego było motywowane potrzebą podniesienia poczucia własnej wartości poprzez dokonanie czynu rozumianego jako szlachetny, bo powstrzymujący przed wyrządzeniem kolejnych szkód. Taka sytuacja tłumaczyłaby spokój jaki

zaobserwowano u oskarżonego bezpośrednio po zdarzeniu. Tym samym biegli uznali, że działanie oskarżonego nie było motywowane chorobowo, było zborne, logiczne i nastawione na osiągnięcie celu. Natężenie emocji motywujących i towarzyszących zdarzeniu nie przekraczało intelektualnej i wynikającej z cech osobowości możliwości ich kontrolowania przez badanego oraz zdolności do oceny sytuacji. Z. W. nie jest ani był chory psychicznie w krytycznym czasie. Nie jest upośledzony umysłowo jak również nie zachodzą u niego żadne inne zakłócenia czynności psychicznych, które mogłyby mieć wpływ na ocenę jego poczytalności. In tempore criminis oskarżony Z. W. nie miał zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzuconego mu czynu i pokierowania swoim postępowaniem – nie zachodzą warunki art. 31 § 1 i 2 k.k. W ustnych opiniach uzupełniających złożonych na rozprawie w dniach 26 lutego 2020r. i 3 czerwca 2020r. biegli podtrzymali swoją opinię pisemną z dnia 29 lipca 2019r. oraz wnioski końcowe w niej zawarte.

Opinie biegłych zostały sporządzone sporządzone

		<p>w sposób fachowy, rzetelny precyzyjny i obiektywny przez osoby posiadające odpowiednie kompetencje o dużej wiedzy w zakresie okoliczności, do których stwierdzenia zostały powołane. Opinie są wyczerpujące, spójne, logiczne i jednoznaczne. Nadto spełniają wszelkie wymogi stawiane tego rodzaju dokumentom.</p> <p>Pozostałe dowody z dokumentów, protokoły jak i dokumentacja medyczna, zapisy nagrań z monitoringów również nie budzą wątpliwości. D. te potwierdzają okoliczności w nich zawarte. Sąd zważył, że brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania tych dowodów.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. W.</p>	<p>Sąd nie dał wiary oskarżonemu Z. W. w zakresie w jakim relacjonował, że kilka dni przed zdarzeniem spotkał pokrzywdzonego, który złożył mu propozycję seksualną. Relacji</p>	

oskarżonego w tym zakresie nie potwierdza żaden inny dowód. W ocenie Sądu oskarżony wyjaśniając w ten sposób, próbował usprawiedliwić swoje zachowanie mające miejsce w dniu 10 czerwca 2019r. polegające na ugodzeniu pokrzywdzonego nożem. Wskazać bowiem należy, iż oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie kryje swojego negatywnego stosunku do hierarchów K.. Wyjaśniał, że miał narastające rozgoryczenie wynikające z jego stanowiska do K.. Również biegli w opinii sądowo psychiatryczno psychologicznej podkreślali, że działanie oskarżonego opisane w zarzucie wynikało z nagromadzonych emocji odnoszących się do zdarzeń związanych z jego działalnością w K. i konsekwencjami odejścia ze stanu duchownego.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego Z. W. są ze sobą sprzeczne. Początkowo przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu wskazując, że jego czyn był związany z chęcią dania naucki pokrzywdzonemu za złożoną przez pokrzywdzonego propozycję seksualną. Natomiast podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do

popelnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że to jego kolega A., ugodził pokrzywdzonego nożem. Ta relacja oskarżonego również nie jest wiarygodna, bowiem nie potwierdza jej zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności w postaci zeznań pokrzywdzonego i świadków.

Wskazać należy, że z relacji pokrzywdzonego i świadka R. P. wynika, iż zdarzenie miało charakter dynamiczny. Z. W. został bowiem zatrzymany przez R. P. chwilę po tym jak pokrzywdzony został ugodzony nożem. Świadkowie nie wskazywali na obecność innego mężczyzny. Istotnym dowodem, który zaprzecza wiarygodności wyjaśnień oskarżonego jest opinia biegłego z zakresu mechanoskopii, z której wynika, że na koszuli zabezpieczonej od Z. W. stwierdzono krew i materiał genetyczny pochodzący od pokrzywdzonego. Na nagraniu z monitoringu zarejestrowano, że oskarżony był na miejscu zdarzenia sam. Oskarżony sposób widoczny wyprzedza pokrzywdzonego, aby przed nim wejść do kościoła. Jednocześnie samo wejście oskarżonego do budynku kościoła miało miejsce chwilę przed

		<p>otwarcie drzwi przez ks. I. B..</p> <p>Istotne znaczenie mają również zeznania świadka K. P., który w dniu zdarzenia przed godziną 7.00 przebywał w kościele. Świadek relacjonował, że widział w przedsionku kościoła tylko oskarżonego. Nie wskazywał w swoich zeznaniach, na obecność dwóch osób.</p> <p>Relacja oskarżonego nie koresponduje z zeznaniami świadka A. V. Świadek zaprzeczył, aby to on ugodził pokrzywdzonego nożem. Świadek wskazał natomiast na negatywne nastawienie oskarżonego do K.. Zeznał, że oskarżony (w H. P. gdzie obaj się zatrzymali) krytykował instytucję K. za ukrywanie pedofilii.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego złożone w wyżej opisanych relacjach należało tym samym uznać za nielogiczne, niezgodne i sprzeczne z dowodami opisanymi w punkcie 2.1. Tabeli</p>	
3.	PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		Z. W.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wszystkie wymienione wyżej dowody dają niewątpliwą podstawę do prawidłowego ustalenia przebiegu całego zdarzenia z dnia 10 czerwca 2019r. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego i wyniki z niej ustalenia faktyczne powzięte przez Sąd, prowadzą do wniosku, że oskarżony Z. W. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Sąd zważył, że przyjęcie zamiaru bezpośredniego usiłowania zabójstwa wymaga rozważenia przesłanek przedmiotowych (rodzaj użytego narzędzia, godzenie w ważne dla życia organy ciała), a także przesłanek natury podmiotowej takich jak przyczyny oraz tło zajścia, osobowość sprawcy, jego zachowanie przed popełnieniem czynu i po jego popełnieniu, stosunek do pokrzywdzonego.</p> <p>O zamiarze bezpośrednim świadczy zachowanie oskarżonego przed dokonaniem ataku na</p>			

pokrzywdzonego. Jego działanie było przemyślane. Zmierzał do realizacji swojego zamiaru poprzez zakup noża, a następnie oczekiwanie na ks. I. B. przez kościołem. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego polegającego na wyprzedzaniu pokrzywdzonego, aby dotrzeć do kościoła przed nim było celowe i zaplanowane. Oskarżony bowiem wiedział, że atakując pokrzywdzonego na otwartej przestrzeni, może spowodować, że jego czyn zostanie zauważony przez przechodniów. Dlatego też zdaniem Sądu oskarżony wyprzedził pokrzywdzonego by znaleźć się przed nim w przedsionku kościoła, co umożliwiło mu atak na niego bez zbędnych świadków.

Samo zdarzenie miało charakter dynamiczny. Oskarżony zaatakował pokrzywdzonego, od razu gdy ten wszedł do kościoła celując nożem w korpus pokrzywdzonego. Okoliczności zdarzenia w szczególności użyte przez oskarżonego narzędzie, jak i umiejscowienie zadanego ciosu tj. klatkę piersiową, a zatem w część ciała, która ma newralgiczne znaczenie dla życia i zdrowia wskazuje na to, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim

spowodowania śmierci
pokrzywdzonego.

Działanie oskarżonego spowodowało u pokrzywdzonego rany klutej tkanek miękkich po stronie lewej klatki piersiowej na wysokości 5 przestrzeni międzybrowej o kanale rany zbliżonym do pionowego, zakończonym w jamie brzusznej z krwiakiem przylegającym do wewnętrznej ściany klatki piersiowej i koniuszka serca, obecności płynu w jamie opłucnowej oraz schyłku tylnym lewego płuca, niedodmy w przylegających do płynu segmentach tylnym płata dolnego płuca lewego, ranę przepony po stronie lewej w okolicach śledziony, przez którą do klatki piersiowej przemieściła się tkanka tłuszczowa jamy brzusznej jak również pasma płynu wokół śledziony. Skutkiem działania oskarżonego było spowodowanie u pokrzywdzonego rozstroju zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na czas powyżej siedmiu dni. Opinia biegłego z zakresu medycyny, pozwoliła tym samym na przypisanie oskarżonemu czynu z art. 157 § 1 k.k.

Biegły stwierdził ponadto, że sposób działania oskarżonego narażał pokrzywdzonego na

bezpośrednie
niebezpieczeństwo utraty
życia lub doznania
ciężkiego uszczerbku na
zdrowiu albowiem miejsce
w jamie brzusznej do
którego penetrowała rana
kłuta znajduje się w
bezpośrednim sąsiedztwie
śledziony, której zranienie
spowodowałoby obfite
krwawienie, a tym samym
stanowiłoby chorobę
realnie zagrażającą życiu.

O zamiarze bezpośrednim
spowodowania śmieci
pokrzywdzonego świadczy
również nastawienie
oskarżonego do instytucji
K. i jego przedstawicieli.
Biegli sporządzający
opinię sądowo
psychiatryczno
psychologiczną
oskarżonego w swoich
wnioskach podkreślili,
że działanie oskarżonego
opisane w zarzucie
wynikało z
nagromadzonych emocji
odnoszących się do
zdarzeń związanych z jego
działalnością w K. i
konsekwencjami odejścia
ze stanu duchownego.
Było odwetem za
doznawane przez wiele lat
rozczarowanie,
rozgoryczenie,
upokorzenie, poczucie
krzywdy,
niesprawiedliwość i
niezrozumienie. Biegli
stwierdzili, iż nie
można wykluczyć, że
działanie oskarżonego
było motywowane
potrzebą podniesienia
poczucia własnej wartości

poprzez dokonanie czynu rozumianego jako szlachetny, bo powstrzymujący przed wyrządzeniem kolejnych szkód. W swoich wyjaśnieniach oskarżony podkreślał niechęć wobec osób stanu duchownego, którzy dopuszczają się pedofili.

Wskazać również należy na zachowanie oskarżonego po dokonaniu ataku na pokrzywdzonego.

Oskarżony zatrzymany przez świadka wypowiedział słowa „może jakiemuś dziecku uratowałem życie, jednego pedofila mniej.” W ocenie Sądu wypowiedziane przez oskarżonego słowa wskazują, iż spowodowanie śmieci pokrzywdzonego było jego celem.

Mając na uwadze negatywny stosunek oskarżonego do pokrzywdzonego, rodzaj użytego narzędzia w postaci noża, umiejscowienie ciosu w klatkę piersiową, gdzie znajdują się ważne dla życia organy ciała, należało stwierdzić, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo	-	-
---	------------------------------------	---	---

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania			
-			
#	3.5. Uniewinnienie	-	-
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
-			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. W.			<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w przepisie art. 53 k.k. takie jak: cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.</p> <p>Przestępstwo zostało zakończone na etapie usiłowania, co miało wpływ na wymiar kary. Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności ma skłonić oskarżonego do zmiany postępowania i przestrzegania porządku prawnego. W ramach prewencji ogólnej wymierzona kara będzie w ocenie Sądu utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać gwarancję skutecznego</p>

			<p>zwalczania przestępczości. Ponadto orzeczona wobec oskarżonego kara ma działać odstrasżająco na potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. Społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa.</p>
5.	<i>1Inne</i>		
ROZSTRZYGNIECIA			
ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Z. W.	II.	I.	Na podstawie art. 63 §1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności orzeczonej okres tymczasowego aresztowania od dnia 10 czerwca 2019r. godz. 7:00 do dnia 27 listopada 2019r., g. 7:00 oraz od dnia 5 grudnia 2019r. g. 7:00 do dnia 11 sierpnia 2020r., g. 7:00;

Z. W.	III. IV. V.	I.	<p>Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek przez zniszczenie dowodu rzeczowego Drz 1297/19 opisanego w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/1876/19/P</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił I. B. dowód rzeczowy Drz 1296/19 opisany w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/1876/19/P</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił oskarżonemu Z. W. dowody rzeczowe Drz 1290/19 -1295/19 opisane w wykazie dowodów rzeczowych o numerze I/1876/19/P</p>
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI. VII.	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzono od oskarżonego Z. W. na rzecz oskarżyciela posiłkowego I. B. zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3985,20 zł brutto</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.</p>	
6. 1Podpis		
sędzia Tomasz Krawczyk sędzia Tomasz Kaszyca		